

opusdei.org

Prelato laiškas (2010 m. spalio)

Šiame laiške Opus Dei Prelatas kalba apie angelus sargus, Bažnyčios minimus spalio 2 dieną, tą pačią dieną, kurią minimas ir Opus Dei įkūrimas.

2011-01-06

Mylimiausieji: tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Siela trykšta džiaugsmu prisiminus mūsų Tėvo laimę 1928 m. spalio 2 d. Prisidėkime prie tos maldos, kuri jam, klūpančiam, liejosi iš širdies, kai

jis pajuto Dangaus jam parodytą pasitikėjimą, ir kiekvieną dieną giliai apmąstykime, kad ir mes buvome įtraukti į šį Dievo apsireiškimą šv. Chosemarijai.

„Viešpaties angelai, laiminkite Viešpatį; garbinkite ir šlovinkite Jį per amžius“ [1]. Šiais Šventojo Rašto žodžiais prasideda Mišios rytoj, Šventų Angelų Sargų dieną, kuri turi susilaukti stipraus atgarsio Opus Dei vyrų ir moterų širdyse. Ši diena mums yra pamatas skirti padėką Dievui už dar vienas įkūrimo metines, nes, kaip teigė mūsų Tėvas, ***„neatsitiktinai Dievui gimė įkvėpimas sukurti Opus Dei kaip tik tą dieną, kurią Bažnyčia švenčia jų šventę. Mes jiems turime būti daug dėkingesni nei įsivaizduojate“*** [2]. Su džiaugsmu jums primenu, kad ne kartą – ypač Argentijoje, La Chacroje – šv. Chosemarija mus ragino žengiant į koplytėlę padėkoti angelams sargams

už jų amžiną palydėjimą Viešpačiui Eucharistijoje.

Pagalvokite, kad pamaldumas angelams Bažnyčioje yra giliai įleidęs šaknis. Galima sakyti, kad Šventajame Rašte, tiek Senajame, tiek Naujajame Testamentuose, beveik nėra puslapio, kuriame nepasirodytų šios grynai dvasinės būtybės, kurios džiaugiasi palaimintu regėjimu ir tarnauja Dievo sumanymams [3]. Viename iš savo mokymų Jonas Paulius II pabrėžė, kad jų egzistavimo neigimas priverstų radikaliai peržiūrėti patį Šventąjį Raštą, o su juo ir visą atpirkimo istoriją [4], taigi čia būtų baisi klaida.

Rytojaus šventė mums suteikia progą labiau bendrauti su šiomis dangiškomis būtybėmis, labiausiai turint omeny, kad jos yra Dievo būtybės ir kad vien tik Jėzus Kristus yra angelų pasaulio ir viso kosmoso centras. Kristaus, įsikūnijusio Žodžio,

viršenybė prieš pasaulį yra viena iš pamatinių katalikybės tiesų. „**Juo sutverta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima ir neregima; ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios, – visa sutverta per Jį ir Jam**“ [5].

„Kas yra angelas?“ – klausė Popiežius Benediktas XVI. Ir atsakė: „*Šventasis Raštas ir Bažnyčios Tradicija mums atskleidžia du aspektus. Viena vertus, angelas yra būtybė, esanti Dievo akivaizdoje, tarnaujanti Jam visa savo esybe. Visi trys Arkangelų vardai baigiasi skiemeniu „El“, kuris reiškia „Dievas“. Dievas yra įrašytas jų varduose, jų prigimtyje. Tikroji jų prigimtis yra būti Jame ir Jam*“ [6].

Šie teiginiai atskleidžia, kad svarbiausia angelų misija yra garbinti Švenčiausiąją Trejybę, nuolat giedoti padėkos giesmę Kūrėjui ir visų dalykų, matomų ir nematomų, Viešpačiui. Tiek angelai,

tiek žmonės buvome sukurti tuo pačiu tikslu. Jie jį jau pasiekė, o mes dar esam pakeliui. Todėl labai praverčia prašyti jų pagalbos, kad mus išmokytų eiti keliu, vedančiu į Dangų. **„Aš kasdien meldžiu ir šaukiuosi visus angelus, – kartą sakė mūsų Tėvas, – ir prašau savo vaikų Angelų Sargų pagalbos, kad visi mokėtume pagarbinti mūsų Dievą. Taip būsime uolūs, tapsime sielomis, pasiryžusiomis visiems nešti Dievo mokymo paguodą“** [7].

Šv. Chosemarija kvietė kasdienių apmąstymų pradžioje šauktis angelų, prieš tai paprašius Dievo Motinos ir šv. Juozapo pagalbos. Su koku atsidavimu juos meldžiame? Ar esame tikri, kad būsime išklausyti? Ypač apie Eucharistijos šventimą mūsų Tėvas sakė: **„Garbinu ir šlovinu Angelus: man tas nesunku, nes žinau, kad esu jų apsuptas, kai laikau šventas Mišias. Jie garbina Šventąją Trejybę“** [8]. Kai

aplankome Jėzų Tabernakulyje ir
galbūt nežinome, kaip Jį pasveikinti
ir kaip išreikšti padėką ar Jį
pagarbinti, galime sekti šv.

Chosemarijos pavyzdžiu. „**Kai įeinu į
koplytėlę, – atskleidė mums, –
visiškai nesigėdindamas sakau
Viešpačiui: Jėzau, aš tave myliu. Ir
šlovinu Tėvą, Sūnų ir Šventąją
Dvasią (...). Ir nepamirštu
pasveikinti angelų, kurie saugo
Tabernakulį, sergėja jį su meile,
garbindami ir aukštindami
Viešpatį Sakramente. Dėkoju
jiems, kad ten būna dieną ir naktį,
nes aš taip galiu daryti tik širdimi:
ačiū, šventieji Angelai, kad
aukštinate ir visada lydite Jėzų
Šventojoje Eucharistijoje!**“[9].

Raginu jus diena iš dienos prisidėti
prie mūsų Įkūrėjo maldos 1928 m.
spalio 2d.: kad mumyse nesilptų
dėkingumo ir atsakomybės dialogas,
kuriuo atsakė mūsų Tėvas.

Būdami ištikimi Švenčiausiosios Trejybės garbintojai, jie gali tobulai įvykdyti „*antrąjį angelus apibūdinantį aspektą: jie yra Dievo pasiuntiniai. Neša žmonėms Dievą, atveria Dangų ir kartu atveria žemę. Būtent todėl, kad gyvuoja Dievo akivaizdoje, jie gali būti ir labai arti žmogaus*“ [10]. Tą mums atskleidė Jėzus Kristus, kalbėdamas apie Dievo Tėvo meilę vaikams ir tiems, kurie yra kaip vaikai: „**Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nes, sakau jums, jų angelai danguje visuomet mato mano dangiškojo Tėvo veidą**“ [11].

Remdamasi šiuo ir kitais teksta, Bažnyčia moko, kad „*nuo gyvenimo pradžios ligi mirties jie žmones saugo ir juos užtaria*“ [12]. Kartu su vienu Bažnyčios Tėvu kartoja dažną jo raštuose pasakymą: „*Kiekvienas tikintis šalia turi angelą, kuris jį globoja ir veda per gyvenimą*“ [13]. Iš visų dangiškų dvasių angelai sargai

buvo Dievo pasiūsti pas kiekvieną vyrą ir kiekvieną moterį. Jie yra mūsų artimi draugai ir bendrininkai kovoje su pikta šėtono valia, kaip teigia Šventasis Raštas. **„Nes mes grumiamės ne su kūnu ir krauju, bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šio amžiaus tamsybių valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis danguje“** [14]. Mūsų Tėvas didingai atkartoja šį mokymą: ***„Šaukis Angelo Sargo išbandymo valandą ir jis tave apgins nuo velnio bei tau šventų įkvėpimų“*** [15].

Vienas II amžiaus krikščionybės rašytojas pateikia kelis patarimus, kaip atpažinti gerų angelų paskatinimus ir kaip juos atskirti nuo siunčiamų blogųjų angelų: *„Teisingumo angelas yra subtilus, kuklus, nuolankus ir romus. Taigi į tavo širdį įžengęs šis angelas netruks su tavim kalbėtis apie teisingumą, skaistybę, šventumą, pasiaukojimą ir*

apie visus teisingus darbus bei visas šlovingas vertybes. Kai tavo širdyje atsiskleidžia visi šie dalykai, žinok, kad teisingumo angelas su tavimi. Iš čia ir kyla teisingumo angelo darbai. Tad tikėk juo ir jo darbais“ [16].

Gėrio ir blogio kova – liūdnas gimtosios nuodėmės palikimas – yra nuolatinis žmogiškos egzistencijos žemėje motyvas. Todėl suprantama, kaip išsakoma vienoje senoje maldoje, kad kreipiamės pagalbos į angelus sargus: *Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in proelio ut non pereamus in tremendo iudicio*, Šventieji Angelai Sargai, ginkite mus kovoje, kad nežūtume baisiame teisme.

Nuo pat jaunystės mūsų Įkūrėjas puoselėjo gilų pamaldumą angelams ir ypač savo paties angelui sargui. Paskui, nuo Opus Dei įkūrimo, jo biografija trykšta akimirkomis, kuriomis pasireiškia tvirtas

nuolankumas ir pasitikėjimas šiais Dievo garbintojais, geraisiais palydovais kelyje į Dangų. Jo raštuose taip pat gausu užuominų apie angelų tarnavimą žmonėms, nes, kaip aiškina Šventasis Raštas, **„argi jie visi nėra tarnaujančios dvasios, išsiųstos tarnauti tiems, kurie paveldės išsigelbėjimą?“** [17]. Jo tikėjimas angelų pagalba buvo toks didis, kad mokė juos laikyti svarbiais apaštališkojo darbo bendrininkais. **„Patrauk į save Angelą Sargą to žmogaus, kurį nori įjungti į savo apaštalavimą. Angelas visada didis „bendrininkas“** [18], – rašė „Kelyje“. Kita proga, kalbėdamas apie tai, kad dažnai aplinka, kurioje tenka gyventi dėl darbo, visuomeninių ar kitų priežasčių, yra labai nutolusi nuo Dievo, tikino: **„Šioje aplinkoje tiek daug progų iškrypti iš kelio? Tegu ir taip. Bet argi nėra ir Angelų Sargų?“** [19].

Mūsų Angelų Marijos bažnyčios
varpų gaudesys, kuris niekada netilo
mūsų Tėvo ausyse, turi skambėti ir
mumyse kaip priminimas, kad visa
mūsų egzistencija turi būti skirta
šlovinti Dievui ir Švenčiausiajai
Mergelei, angelams ir visai
Pergalingajai Bažnyčiai.

Mūsų Tėvas taip pat puoselėjo
draugystę su arkangelu, kuris, pasak
kai kurių Bažnyčios Tėvų, lydi
kiekvieną kunigą jo tarnystės
darbuose. **„Labai galimas daiktas,
– kartą sakė jis, – kad kunigai turi
angelą, skirtą būtent jiems padėti.
Prieš daugybę metų perskaičiau,
kad kiekvienas kunigas turi
tarnystės Arkangelą, ir
susijaudinau. Sukūriau trumpą
pašlovinimo maldele ir ryte bei
vakare ją kartoju savajam.
Kartais pagalvoju, kad taip tikiu
ne šiaip sau, vien todėl, kad taip
parašė vienas Bažnyčios Tėvas,
kurio net vardo neprisimenu.**

Tada apmąstau savo Dievo Tėvo gerumą ir neabejoju, kad kai meldžiuosi savo tarnystės Arkangelui, jei jo ir neturėčiau, Viešpats man jį suteiks, kad mano malda ir pasišventimas turėtų pagrindą“ [20].

Dažnai apsistokime prie šito ir kitų mokymų apie šventuosius angelus ir stenkimės kiekvienas savaip juos įgyvendinti. Artimai ir su pasitikėjimu prašykime jų pagalbos. Vidiniai sunkumai, kurie atrodo neįveikiami, išorinės kliūtys, panėšėjančios į tikriausias tvirtovės sienas, yra įveikiami su šių galingų bičiulių, Viešpaties siųstų mūsų globoti, padėjimu. Bet tam, kaip mokė mūsų Įkūrėjas, gerdamas iš dvasinės Bažnyčios tradicijos šaltinių, reikia užmegzti tvirtą draugystę su savo angelu sargu ir su kitų žmonių, kuriems skiriame savo apaštališkąją veiklą, angelais sargais. Nes „***Angelas Sargas yra Dangaus***

***Princas, kurį Viešpats pasiuntė
mūsų lydėti, kad mus saugotų ir
mums padėtų, kad mums suteiktų
vilties sunkią akimirką, kad mums
šypsotųsi per vargus, kad
palaikytų suklupusius“ [21].***

Itin paguodžiantis yra štai šis
pamąstymas, kurį šv. Chosemarija
užrašė knygoje „Vaga“: „***Angelas
Sargas mus visada lydi kaip
išskirtinis liudininkas. Tai jis tavo
teisme prisimins tavo artimą
bendravimą su mūsų Viešpačiu
per visą gyvenimą. Maža to, tavo
Angelas liudys tas nuojautas,
galbūt tavo paties užmirštas, tas
meilės išraiškas, kurias skyrei
Dievui Tėvui, Dievui Sūnui ir
Dievui Šventajai Dvasiai.***

***Todėl niekada nepamiršk savo
Angelo Sargo, nes šis Dangaus
Princas tavęs neapleis nei dabar,
nei svarbiausią akimirką“ [22].***

Mūsų dvasinėje kovoje ir
apaštalavime mus visada globoja ir
mums padeda Angelų Karalienė. Ši
mėnesį švenčiama Jos Rožinio
šventė. Ši pamaldumo Marijai
praktika yra „**galingas ginklas**“ [23]
visoje kovoje už Dievo šlovę ir sielų
išganymą. O, kad ateinančiomis
savaitėmis stiprėtų uoli malda, su
įsitikiniu, kad mūsų Dangaus
Motina per Marijos metus spindės ir
per savo Sūnų mums suteiks
daugybę malonių!

Baigdamas primenu, kad spalio 6 d.
minimos mūsų Tėvo kanonizacijos
metinės. Melskime Viešpaties
pagalbos, kad antgamtiškas
džiaugsmas, kuris mus užliejo tą
dieną, ir tada suteikta paskata eiti
šventumo keliu, išliktų gyvi ir
klestėtų jo Opus Dei dukteryse ir
sūnuose ir visuose žmonėse,
priartėjančiose prie Opus Dei.
Prisipažinsiu, jog kasdien kreipiuosi į
šv. Chosemariją, kad kiekviename iš

jūsų aidėtų tasai šūksnis – „kasdienio gyvenimo šventasis“ – kuriuo jį apibūdino Dievo Tarnas Jonas Paulius II [24]. Jį galima suprasti ir taip: šv. Chosemarija yra šventasis, mus lydintis visomis kiekvienos dienos aplinkybėmis. Labiau pasinaudokime šiuo mūsų Tėvo „rūpinimusi“, nes jis mus be galo myli ir nori, kad taptume šventi.

Kiekvieną mėnesį nestinga Bažnyčios švenčių ir Opus Dei istorijos sukakčių: peržvelkite jas, kad mūsų kasdienis „serviam!“ būtų labai dosnus.

Su meile jus laimina

Jūsų Tėvas

+ Javier

Roma, 2010 m. spalio 1 d.

[1] Dn 3, 59.

[2] Šv. Chosemaría, *Notas de una reunión familiar*, 1963/12/24.

[3] Plg. *Katalikų Bažnyčios katekizmas*, nn. 331-333.

[4] Plg. Jonas Paulius II, kreipimasis į tikinčiuosius, 1986/07/09.

[5] Kol 1, 16.

[6] Benediktas XVI, *Homilija*, 2007/09/29.

[7] San Josemaría, *Notas de una reunión familiar*, octubre de 1972.

[8] San Josemaría, *Es Cristo que pasa*, n. 89.

[9] San Josemaría, *Notas de una reunión familiar*, 1972/01/06.

[10] Benediktas XVI, *Homilija*, 2007/09/29.

[11] Mt 18, 10.

[12] *Katalikų Bažnyčios katekizmas*, n. 336.

[13] Šv. Bazilijus, *Adversus Eunomium* 3, 1 (PG 29, 656B).

[14] Ef 6, 12.

[15] Šv. Chosemarija, *Kelias*, n. 567.

[16] Hermio *Piemuo*, VI Įsakymas, n. 2.

[17] Heb 1, 14.

[18] Šv. Chosemarija, *Kelias*, n. 563.

[19] Ten pat, n. 566.

[20] San Josemaría, *Notas de una meditación*, 1967/11/26.

[21] San Josemaría, *Notas de una reunión familiar*, 1974/06/16.

[22] San Josemaría, *Surco*, n. 693.

[23] San Josemaría, *Santo Rosario*, prólogo.

[24] Plg. Jonas Paulius II, *Litteras Decretales* mūsų Tėvo kanonizacijos proga, 2002/10/06.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lt-lt/article/prelato-
laiskas-2010-m-spalis/](https://dev.opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2010-m-spalis/) (2025-08-05)